

EUROOPA KOHTU OTSUS

3. juuli 1974*

1. *Kaupade vaba liikumine – Tööstus- ja kaubandusomand – Õigused – Omandi spetsiifiline ese – Kaubamärgiõigus – Kaitse – Kaubamärgi rikkumine (EMÜ asutamislepingu artikkel 36)*

2. *Kaupade vaba liikumine – Tööstusomand – Kaubamärgiõigus – Toode, mis kannab mingis liikmesriigis seaduslikult mingit kaubamärki – Turustamine teises liikmesriigis – Keelamine - Vastuvõetamatus (EMÜ asutamislepingu artikkel 36)*

[...]

Kohtuasjas 192/73,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel tribunal d'arrondissement de Luxembourg'i esitatud taotlus millega soovitakse saada nimetatud kohtus pooleli olevas vaidluses järgmiste poolte vahel:

Van Zuylen Frères

ja

Hag AG

[
eelotsust EMÜ asutamislepingu artiklite 5, 30, 36 ja 85 tõlgendamise kohta,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president R. Lecourt, kodade esimehed A. M. Donner ja M. Sørensen, kohtunikud R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. O. Dálaigh ja A. J. Mackenzie Stuart (ettekandja),

kohtujurist: H. Mayras,

kohtusekretär: A. Van Houtte,

on teinud järgmise

otsuse

[...]

1. 31. oktoobri 1973. aasta kohtuotsusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 28. detsembril 1973, esitas tribunal d'arrondissement de Luxembourg EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel kaks eelotsuseküsimust, mis käsitlevad EMÜ asutamislepingu artiklite 5, 30, 36 ja 85 tõlgendamist seoses kaubamärgiõigusega.

2. Esimeses küsimuses soovitakse teada, kas ühenduse konkurentsieeskirjad või kaupade vaba liikumist käsitlevad eeskirjad keelavad ühes liikmesriigis seaduslikult kaitstud kaubamärgi omanikul keelduda niisuguste toodete impordist, mis kannavad teises liikmesriigis seaduslikult „sama kaubamärki”, kui algselt kuulusid mõlemad kaubamärgid samale omanikule.

3. Toimikust selgub, et algne omanik, kelle asukoht on Saksamaa territooriumil, oli loovutanud oma kaubamärgi, mis puudutab Belgiat, ühele filiaalile, mille ta lõi ja mida kontrollis, kuid mis sai riigivõimu aktiga iseseisvaks.

4. Küsimuse järgi ei ole kahe praeguse omaniku vahel „mingit õiguslikku, finantsilist, tehnilist või majanduslikku suhet”.

5. Kuna EMÜ asutamislepingu artikli 85 kohaldamine on niisugustes tingimustes välistatud, tuleb küsimust vaadelda, lähtudes ainult kaupade vaba liikumist käsitlevatest eeskirjadest;

6. EMÜ asutamislepingus sätestatud kaupade vaba liikumist käsitlevate õigusnormidega ja eelkõige artikliga 30 on liikmesriikide vahel keelatud impordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed.

7. Artikli 36 järgi ei takista need õigusnormid siiski impordikeelde või -piiranguid, mis on õigustatud tööstus- ja kaubandusomandi kaitsmiseks.

8. Samast artiklist, eelkõige selle teisest lausest, samuti selle kontekstist tuleneb siiski, et kuigi EMÜ asutamisleping ei mõjuta liikmesriikide õigusaktidega tööstus- ja kaubandusomandi valdkonnas tunnustatud õiguste olemasolu, võivad nende õiguste kasutamist sõltuvalt asjaoludest sellegipoolest mõjutada asutamislepingus sätestatud keelud.

9. Sätestades ühisturu ühe aluspõhimõtte erandi, tunnistab artikkel 36 nimelt kaupade vaba liikumise erandeid ainult siis, kui need erandid on põhjendatud nende õiguste kaitsega, mis moodustavad selle omandi spetsiifilise eseme.

10. Niisiis kaitseb kaubamärkide kaitset käsitlevate õigusaktide kohaldamine igal juhul kaubamärgi seaduspäraselt valdajat selle eest, et kaubamärki rikuvad isikud, kellel puudub selleks igasugune õiguslik alus.

11. Kaubamärgiõiguse kasutamine on niisugust laadi, et aitab kaasa turgude eraldamisele üksteisest ja kahjustab sellega kaupade vaba liikumist liikmesriikide vahel, seda enam, et erinevalt teistest tööstus- ja kaubandusomandi õigustest ei ole see ajaliselt piiratud.

12. Niisiis ei saa lubada, et kaubamärgi valdaja toetub kaubamärgi ainuõigusele, mis võib olla liikmesriigi õigusaktides sätestatud territoriaalse piirangu tagajärg, et keelata seaduslikult mõnes teises liikmesriigis toodetud kaupade turustamine mingis liikmesriigis identse kaubamärgi all, millel on sama päritolu.

13. Niisugune keeld, millega eraldataks üksteisest liikmesriikide turud, oleks vastuolus EMÜ asutamislepingu ühe peaeesmärgiga, milleks on liikmesriikide turgude kokkusuldamine üheks turuks.

14. Kui niisugusel turul on vaja näidata ära mõne kaubamärgiga kaitstud toote päritolu, võib tarbijate teavitamise sellest tagada muude vahenditega kui need, mis kahjustavad kaupade vaba liikumist.

15. Niisiis kui mingis liikmesriigis keelatakse mõne teises liikmesriigis seaduslikult kaubamärki kandva toote turustamine ainult sel põhjusel, et sama päritoluga identne kaubamärk on olemas esimeses riigis, on see vastuolus õigusnormidega, mis näevad ette kaupade vaba liikumise ühisturu piires.

16. Teises küsimuses küsitakse, kas sama kehtib ka siis, kui kaubamärki kandvat toodet turustab teises liikmesriigis mitte kaubamärgi omanik, vaid kolmas isik, kes omandas toote selles riigis seaduslikult.

17. Kui kaubamärgi omanik mingis liikmesriigis võib ise panna kaubamärgiga kaitstud toote müüki teises liikmesriigis, kehtib sama ka kolmanda isiku kohta, kes omandas selle toote esimeses riigis seaduslikult.

Kohtukulud

II

18. Euroopa Kohtule märkusi esitanud Ühendkuningriigi valitsuse ja Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukulud ei hüvitata.

19. Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus tribunal d'arrondissement de Luxembourg'is poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS,

vastates tribunal d'arrondissement de Luxembourg'i 31. oktoobri 1973. aasta kohtuotsusega esitatud eelotsuseküsimustele, otsustab:

1) kui mingis liikmesriigis keelatakse mõne teises liikmesriigis seaduslikult kaubamärki kandva toote turustamine ainult sel põhjusel, et sama päritoluga

identne kaubamärk on olemas esimeses riigis, on see vastuolus õigusnormidega, mis näevad ette kaupade vaba liikumise ühisturu piires;

2) kui kaubamärgi omanik mingis liikmesriigis võib ise panna kaubamärgiga kaitstud toote müüki teises liikmesriigis, kehtib sama ka kolmanda isiku kohta, kes omanda selle toote esimeses riigis seaduslikult.

Lecourt Donner Sørensen Monaco Mertens de Wilmars

Pescatore Kutscher O Dálaigh Mackenzie Stuart
]

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 3. juulil 1974. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

A. Van Houtte

R. Lecourt